P1
0646

SCENA și ECRANUL

Scenă din film. Ion Fințeșteanu (Dragomirescu) și Septimiu Sever (Gâttescu).

CITADELA SFĂRÎMATĂ

Puternica dramă a scriitorului Horia Lovinescu — drama familiei Dragomirescu — a trecut de pe scenele teatrelor, pe platoul de filmare al Studioului Cinematografic „București" unde — sub conducerea regizorului francez Marc Maurette — a devenit unul din filmele cele mai impresionante ale tinerei noastre cinematografii.

„Citadela sfărîmată" pe care spectatorii cinematografelor o vor vedea în curînd pe ecrane, este interpretată de Marcela Rusu, Gyorgy Kovacs, Ion Fințeșteanu, Maria Cupcea, Petre Gheorghiu, Ana Luca, Natașa Alexandra, Niki Atanasiu, Zoe Anghel-Stanca, Genoveva Preda, Virgil Popovici și Septimiu Sever.

Muzica aparține compozitorului Leon Klepper, iar imaginea, operatorului Aurel Boian.

COPERTA I: IRINEL LICIU ȘI GABRIEL POPESCU IN NOUL BALET ORIGINAL „CALIN" DE ALFRED MENDELSOHN ȘI TILDE URSEANU.

De vorbă cu dramaturgul MIHAIL DAVIDOGLU

Întunericul a învăluit demult biblioteca dramaturgului Mihail Davidoglu, totuşi nu ne hotărîm încă să plecăm. E plăcut să-l asculţi vorbind pe acest creator al atîtor lucrări dramatice, reprezentate pe scenele atîtor teatre din ţară. Mihail Davidoglu vorbeşte aşa cum scrie: cu pasiune, cu un fel de asprime înflăcărată îmbrăcîndu-şi gîndurile în imagini colorate, prăvălind cuvintele — parcă de undeva de pe culmile unor neobosite căutări şi convingeri...

O după amiază întreagă, Mihail Davidoglu, ne-a vorbit despre piese mari, de spre piese „mici", despre copilul său, despre planuri de viitor.

Să-i dăm deci cuvîntul:

„...da, este interesant acest teatru „scurt", pe care, de fapt, nu e prima oară că îl scriu. Uneori mi-e mai la inimă o piesă scurtă, o piesă într-un act, decît cele în trei sau patru acte — care presupun o cîntărire atentă a arhitecturii lor, o elaborare care să ţină seamă nu numai de forţa conflictului dramatic ci şi de dimensiunile lui.

Teatrul „scurt" cere un laconism, o concentrare de fapte şi gînduri care îndepărtează tot ce este balast, tot ce e neesenţial".

— Ce idei v-au călăuzit în elaborarea celor două piese într-un act, recent scrise de Dvs.?

— In „Noi, cei fără de moarte" am urmărit mersul unui om singur, — faţă în faţă cu el însuşi. Această aducere a omului faţă în faţă cu conştiinţa sa, am realizat-o prin situaţia lui dramatică, înaintea unei morţi iminente. In asemenea momente, oamenii îşi aleg drumuri diferite: unii urcă, alţii coboară. Eroul meu, s-a biruit şi a învins, învingîndu-se.

In timp ce cu „Noi, cei fără de moarte", m-am străduit să redau un capitol din viaţa minerilor, cu „Nemaipomenita furtună" am intrat într-un domeniu în care pot spune că fac primii paşi. Este vorba de viaţa dramatică şi plină de asprime a ciobanilor. Şi aici, destinul eroului principal se hotărăşte într-o scurtă şi dramatică prăvălire de fapte. In amîndouă aceste piese, am căutat să înfăţişez crîmpeie din viaţa de astăzi şi mai ales conştiinţa şi destinul unora dintre contemporanii noştri.

— Vreţi să ne spuneţi ceva şi despre interpreţi?

— Mă aştept din partea tînărului colectiv al Teatrului „C. Nottara", din partea talentatului regizor Mihail Raicu şi a pictorului decorator Mircea Marosin la o promiţătoare realizare scenică, judecînd după interesul şi bucuria cu care s-au aplecat peste paginile pieselor mele.

— Şi cititorii noştri aşteaptă nerăbdători premiera tovarăşe Davidoglu şi vă urează, prin intermediul nostru, colectivului de la Teatrul „C. Nottara" şi Dvs. de asemenea, spor la muncă şi succes!

Pc. 203.721

BIBLIOTECA ACADEMIEI

Steaguri pe TURNURI

Vania Golcenko stă în fața lăditei lui de lustragiu. E o lădiță făcută cam de mîntuială, și mai ales cu un conținut foarte sărac.

Prin fața lui se perindă fel de fel de oameni .

Trec cîteodată băieți și fete de o vîrstă cu el, îmbrăcați în uniforme strălucind de curățenie. Sînt copiii coloniei „1 Mai“.

Vania auzise că acești copii sînt foști infractori ; și acum cît sînt de impunători, de arătoși !

Oare cum ar putea să devină și el infractor, ca apoi să ajungă în colonie?

Vania privește visător spre steagurile roșii, care fîlfîie pe turnurile coloniei.

Intr-o zi s-a oprit în fața lăditei lui un vlăjgan, care s-a răstit la Vania:

— Cremă maro ai?

— N-am.

— Autorizație ai ?

— N-am... și Vaniușa, speriat, era gata, gata să-și strîngă „uneltele de producție“ și s-o ia la goană.

Deodată în fața lui, a apărut un alt tînăr

„Milord, să nu mă enervați! Poate nu știți că eu sînt Igor Cerneavin!“ Cuvintele acestea au avut un efect surprinzător :

Rîjicov — așa îl chema pe celălalt — s-a retras imediat.

N-a trecut mult de la această

Scenă de la repetiție.

întîmplare, — între timp atît Igor Cerneavin cît şi Rîjicov, au avut dese „ciocniri“ cu miliţia — şi iată că îi revedem pe toţi în colonia mult visată de Vaniuşa!

Colonia i-a primit cu aceeaşi încredere cu care primea de ani de zile pe toţi copiii ce vagabondau în anii de după Marea Revoluţie, pe drumurile nesfîrşite ale Rusiei.

Trecutul acestor tineri, oricare ar fi fost, rămînea în afara porţilor coloniei, fiindcă Anton Semeonovici Macarenco, distrugea toate dosarele care îi însoţeau.

El spunea că orice om ajuns în condiţii omeneşti normale, devine a doua zi normal. Aşa şi era.

Dar ce a devenit Vania?

Era... cum să vă spun?

Era aşa cum le-a spus-o tovarăşul Kirov: „Nici nu vă închipuiţi ce băieţi extraordinari sînteţi! Şi n-o veţi înţelege niciodată. Asta-i bine. pentru că cel puţin nu veţi face pe grozavii“.

Şi Vania n-a făcut pe „grozavul“ nici în ziua aceea, în care a demascat duşmanul care voise să distrugă ordinea bazată pe încredere, din colonie.

Iar A. S. Macarenco a continuat „miracolul“ de a creea din

Scenă de la repetiţie.

Ei lucrau alături de ceilalţi în ateliere şi aşteptau cu înfrigurare, ziua cea mare, ziua în care tovarăşul Kirov, personal, urma să pună piatra fundamentală primei fabrici de burghie electrice din Uniune, care va funcţiona cu ajutorul coloniştilor.

Dar printre tineri începeau să se petreacă fapte neobişnuite, întristătoare: furturile.

nişte copii pierduţi, de la periferia vieţii, cetăţeni sovietici, care ajungeau pe „panourile de onoare ale societăţii“.

...şi steagurile fîlfîiau pe turnuri...

Acest spectacol, va fi prezentat pe scena Teatrului Naţional „I. L. Caragiale“, cu ocazia concursului tinerilor actori dramatici, în regia tînărului regizor, I. Cojar.

DIN REPERTORIUL Teatrului Național „I.L. Caragiale"

Scenă din „Citadela sfărîmată" de Horia Lovinescu. Emil Botta (Matei) și Marcela Rusu (Irina).

Scenă din „Omul destinului" de G. B. Shaw. Nicu Dimitriu (Napoleon) și Dina Cocea (O doamnă).

Scenă din „Steaua fără nume“ de M. Sebastian. Marietta Deculescu (Mona) și Radu Beligan (Miroiu).

Scenă din „Doamna neagră din sonete“ de G. B. Shaw. Alex. Demetriad (Shakespeare), Anca Șahighian (Doamna neagră) și Elena Galaction (Regina Elisabeta).

În culisele

TEATRULUI „C. NOTTARA"

S-a aflat — așa cum se află pînă la urmă toate lucrurile : „cei" de la Nottara „pun" o piesă originală. Ba nu una : două. Ce două ? Trei.

De teamă ca nu cumva cu sistemul acesta „s-a aflat", să ajungem la cifre care ar acoperi întreg repertoriul teatrului pe viitorii 25 de ani, ne-am deplasat, ca de obicei, „pe teren". O vizită la direcția teatrului, m-a fixat pe mine — și pe dvs., dragi spectatori — **deocamdată,** la cifra trei. Este vorba în primul rînd, de spectacolul „coupé" cu piesele „Noi, cei fără de moarte" și „Nemaipomenita furtună" de M. Davidoglu, în regia lui M. Raicu. Aproape imediat, se va reprezenta „Seara răspunsurilor" — comedie sentimentală de Sidonia Drăgușanu, după care colectivul teatrului va prezenta publicului spectator întîia piesă, a unui tînăr dramaturg, Dan Negreanu, intitulată „Microbii".

„Bun, frumos, meritoriu, m-am gîndit, închizînd carnetul de reporter. Mai ales pentru un teatru unde — în ultima vreme — piesele originale erau la fel de rare, ca florile rare. Ce-au să se bucure cititorii „Scenei" de-o asemenea veste".

Și-am dat fuga la sala „Libertatea", poate mai prind vreo repetiție sau lectură despre care să vă pot povesti în voie și pe îndelete. M-am sucit, m-am învîrtit, prin culise, pe afară : nimeni. Liniște. „Să văd pe scenă" — mi-am spus și am împins la întîmplare o ușă. In loc de scenă însă nimeresc pe un culoar îngust, aproape în întuneric. In fața unei uși, un grup de oameni agitați, speriați, strînși în jurul unei femei care ține în brațe un teanc de rufe proaspăt călcate. Vorbesc toți deodată, abia poți desluși ici și colo două vorbe cu cap și coadă.

— „De ce-am lăsat-o aseară să plece de la noi ? De ce-am lăsat-o ? Dar cine și-ar fi putut închipui ce-o să se întîmple ?"

— „Spargem, coană mare, ușa sau n-o spargem ?"

— „Și mi-a zis : mătușico, ți-ar părea rău să ne despărțim ? Ce-ai fi făcut fetițo, ce-ai fi făcut ?"

M-am apropiat tiptil, tocmai în clipa cînd ușa camerei, cedînd la presiunea celor de afară, sărise din țîțîni cît colo. In odaie nimeni. Doar cîteva lucruri risipite ici colo, pe un pat desfăcut. Femeia cu rufele a dat un țipăt.

Sidonia Drăgușanu

— „S-a dus să se înece în Dunăre !"

Asta-mi mai lipsea, mi-am zis dîndu-mă înapoi din fața ușii, și trăgîndu-mă în umbra culoarului. Hotărît lucru, teatrul acesta, îmi poartă ghinion ! De cîte ori viu aici, intru într-o încurcătură. Vă mai amintiți ce-am pățit cu „Cauțiunea" ? Cît pe aci să fiu acuzată de asasinat. Și-acum, pof-

tim! Sinucidere! Scandal! Iar se află la redacţie. De spaimă, n-am mai apucat să-i văd bine pe cei din odaie. Dar, sînt actorii teatrului. Aşi putea să jur! Am auzit vocea Corinei Constantinescu spunînd îndurerată: „I-ai comunicat Danei, că am scos-o din rol?" Şi l-am auzit pe Lipovan răspunzîndu-i tăios, agresiv: „I-am spus tot ce-am socotit eu de datoria mea să-i spun, în calitatea pe care o am. Nu pot admite ca în teatrul nostru de azi, într-un teatru de tip nou să se petreacă imoralităţi, insanităţi, care altădată ar fi putut alimenta cronica scandaloasă a gazetelor pistol... Şi mi-aşi da capul că Eugenia Bădulescu era aceea care a rostit aceste cuvinte: „Cheam-o la răspundere pe Olimpia. Ea a ticluit, a născocit, a pus la cale toată această minciună murdară. Ca s-o compromită pe Dana! Ca s-o înlăture din drumul ei! Intreab-o pe Tina cabiniera, dacă vrei să afli mai multe".

M-am apucat cu mîinile de cap. „Dumnezeule, ce se întîmplă aici?" M-am întors să plec şi-n clipa aceea am zărit în capătul din dreapta al culoarului un om voinic, care privea liniştit toată scena. Ghebal! Ghebal Georgescu. — In fine un om cunoscut şi... calm cu ei? Ce-i acolo?"

— Nu striga! — mi-a şoptit Ghebal Georgescu. Este tocmai clipa cînd întreg colectivul teatrului află că Dana nu e vinovată. Că tot ce s-a spus pe socoteala ei şi a „maestrului" Tiberiu Naneş, nu-i adevărat. A fost o calomnie odioasă, urzită de Olimpia. Şi Irina e chinuită de gîndul că n-a ajutat-o de ajuns pe fata asta. Aşa-i Irina: un om şi-un comunist. Te poţi bizui oriunde, oricînd pe ea. Ea n-a crezut nici-o clipă, că soţul ei şi cu Dana... Nu, nu, nici-o clipă. Şi nici despre Tanţa n-a crezut că-i rea, intrigantă. E o femei minunată. Increderea ei în oameni este atît de puternică, atît de totală, încît aproape îi obligă pe cei din jur să fie mai buni, mai cinstiţi. Aşa, ca şi cum ar fi contractat o datorie de onoare...

— Şi cu fata ce-i? S-a sinucis?

— Aşi, de unde! Cum o să se sinucidă? E o fată cinstită, bună, cu un caracter ferm, cu o mare conştiinţă a răspunderilor sale. Un om nou, un om al zilelor noastre. Dacă vrei să afli dinainte, poftim, îţi spun: a plecat la sky...

— De unde ştii? — am întrebat uluită.

— Asta-i bună, cum să nu ştiu? Doar eu pun acest spectacol în scenă. Dacă n-oi şti eu ce se întîmplă în piesă, cine vrei să ştie?

Şi în felul acesta, după o spaimă zdravănă, am aflat că asistasem de fapt la repetiţia tabloului 4, al uneia din piesele despre care v-am vorbit la început:

Seara RĂSPUNSURILOR

comedie sentimentală de

Sidonia Drăguşanu

..O seară a răspunsurilor" desigur pentru eroii piesei (a cărei acţiune se petrece într-un teatru de provincie). Dar într-un fel „O seară a răspunsurilor" şi pentru Dvs., spectatorii.

Căci în piesa Sidoniei Drăguşeanu, trăieşte o lume puţin cunoscută, aceea a culiselor teatrului, o lume în care prefacerile sînt adînci şi structurale. O lume în care omul nou introduce etica superioară a comuniştilor lovindu-se încă ici şi colo de rezistenţa încăpăţînată, veninoasă a vechiului. Lovindu-se de această rezistenţă, dar ca pretutindeni, învingînd-o!

REPORTER

ULTIMA GENERAȚIE

Piesă în 4 acte de V. Nițulescu și Florin Vasiliu

„Cine nu cunoaşte teii de pe strada Sfînta Ecaterina? Înmuguriseră. Era primăvară. Opt ani înmuguriseră sub ochii noştri atenţi. Ne uitam la ei, prin sîrma ghimpată a internatului. Cine bănuia că această zi senină va fi începutul atîtor zile mohorîte din tinereţea noastră? Soarele încă nu răsărise. Din dormitor cineva a coborît în clasă... Sus la dormitor, clopoţelul a sunat deşteptarea...“

Aşa începe în primăvara anului 1944, povestea „Ultimei generaţii“: cu un grup gălăgios de elevi, în ultimul an al şcolii normale, mormăind absenţi, cu gîndurile aiurea, prohodul, la ora de religie. Fiecare îşi urmăreşte, în bancă, gîndurile, visurile. Unul visează o viaţă în care fericirea se serveşte, de-a gata, ca o gustare bună pe o tavă plină. Alţii încearcă să substituie realităţii meschine, urîte, pe care o trăiesc, o lume a ideilor „pure“, „absolute“. Altul priveşte cu ochi năuci scrisoarea care-i vesteşte moartea tatălui, undeva, pe frontul din Moldova. Cîţiva se gîndesc la apropiata zi a eliberării, care va aduce cu sine, un viitor mai bun, mai demn pentru tînăra generaţie.

Alţii se pregătesc să-şi ia diploma şi să se arunce în viaţă, la întîmplare ,ca într-o apă despre care nu ştii şi nici nu te priveşte încotro curge şi unde va ajunge.

Dar a început o zi care va tulbura deopotrivă vise şi gînduri, şi va naşte în inimile băieţilor îndoieli, întrebări: unul din cei mai buni din clasă, Oancea, este arestat împreună cu dirigintele clasei, Pătraşcu, profesorul cel mai respectat pentru comportarea sa demnă şi convingerile sale democratice.

Trei zile mai tîrziu, cu diplomele în buzunar, cu amintirea unei tinereţi închisă între limitele educaţiei cazone de internat şi ale unei învăţături făcute din sloganuri patriotarde care s-au spulberat aidoma unor baloane de săpun, proaspeţii învăţători, intră în viaţa adevărată. In viaţă? S-a operat şi aici o substituire. „Viaţa adevărată“ înseamnă o tranşee în Moldova, un comandant german care îşi „jertfeşte“ viaţa pentru „apărarea“ Romîniei, bînd, jucînd poker, fumînd ţigări de bună calitate; „viaţa adevărată“ înseamnă bombardamentele inamicului, retragerile „strategice“ în care pier zeci de tineri, înseamnă moartea la fiecare pas, înseamnă disperarea lentă, care cuprinde sufletul pe nesimţite şi-i macină elanurile, nădejdile.

Intr-o seară însă, o veste vine să trezească aceste elanuri şi nădejdi amorţite: armistiţiul. Capitularea trupelor germane din Romînia. Refuzînd să însoţească armatele germane care caută carne de tun pentru rezistenţa din Ardeal şi din Ungaria, grupul de tineri organizează unit, o acţiune de zădărnicire a retragerii trupelor hitleriste. Unul din cei mai buni, Georgescu, este ucis sub podul care va tăia calea retragerii naziştilor, înlesnind astfel capturarea întregului comandament local german.

Şi din nou băieţii se avîntă spre „viaţa adevărată“. Dar iarăşi fără voia lor, fără ştirea lor, s-a operat o substituire.

În țară, situația este mereu tulburată de acțiunile dușmănoase ale diverselor partide politice care vor să pună mîna pe putere. Acțiunile comuniștilor pentru redresarea țării și normalizarea vieții sînt încetinite, îngreuiate, uneori zădărnicite de acest adevărat complot al reacțiunii. În locul școlilor luminoase care să salute pacea, băieții găsesc ruine, familii dispărute, oameni dragi uciși. Trăiesc greu adăpostindu-se între zidurile bombardate ale școlii de pe strada Sf. Ecaterina. Sînt zdrențuiți, înfometați .Imprejurul lor unele figuri ostile; abia din cînd în cînd cîte un obraz prietenos, plin de grijă, al unui profesor ca Pătrașcu.

Ei caută rosturi și găsesc indiferență și răutate. La fiecare pas se întîlnesc cu profitori de război — ca fostul subdirector al școlii, Zimniceanu — care se pregătesc să trăiască în huzur cu ceea ce au jefuit și au prădat. Curînd sînt arestați sub acuzația de a fi depozitat în subsolul școlii lucruri furate.

Există însă o forță care, istoriceşte, nu mai poate fi stăvilită: forța oamenilor simpli care au luptat pentru libertate, au cucerit-o și sînt hotărîți s-o păstreze. Adevărații vinovați — Zimniceanu și complicii săi — sînt descoperiți.

Iar ei, tinerii, abia acum vor intra în „viața adevărată". Acolo în boxa în care pe nedrept a stat, Osidon, poetul clasei, vorbește privind în viitor, ca și cum ar depăna amintiri:

„Insfîrșit, eram liberi. Mergeam pe străzi, ținîndu-ne strîns de mîini... La o răscruce ne-am despărțit... Am plecat care încotro... Mergeam grăbiți... Aveam atîtea de făcut!"

Văzuți de Drăgulescu-Drag

Teatrul Tineretului

Teatrul Tineretului

BUNBURY

Piesă în 3 acte de Oscar Wilde

Florin Vasiliu — John Worthing (Bunbury).

Scenă din actul III.

G. Andreescu — Lane, Florin Vasiliu — Bunbury şi N. Motoc — Algernon Moncrieff.

N. Motoc—Algernon Moncrieff şi Aurelia Sorescu—Cecily Carden.

Scenă finală din actul III.

„Aşa-i în vremuri liniştite, în vremuri „normale“ cum se spune.

Dar iată că vine o furtună, un cataclism cum e războiul şi acum ies la iveală în mod mai pregnant caracterele oamenilor. Şi — durere — în momente grele, în vremuri jertfelnice, nu toţi oamenii ştiu să rămînă oameni, nu toţi vecinii — vecini, nu toţi prietenii — prieteni“.

Ludovic Bruckstein.

Întoarcerea lui Cristofor Columb

Dramă în 3 acte de Ludovic Brukstein

Au fost odată ca niciodată... au fost trei Feţi Frumoşi, cărora ursitoarele le-au înnodat firele vieţii, aşa încît pe orice cale o apucau, tot pe o potecă tăinuită reveneau, reîntîlnindu-se mereu...

Iar poteca ducea la inima unei Sînziene frumoase, frumoase cum alta n-a mai fost...

Poate că altădată aşa ar fi început povestea lui Mihai, Andrei, Lisandru şi a Mariei...

Povestea lor, noi am aflat-o de la „madam“ Barbara, proprietăreasa bodegii de pe strada principală. O cunoaştem de mult, încă din 1948...

„Madam“ Barbara, ştia tot, fiindcă o interesa totul. E adevărat că unele lucruri le mai exagera, iar pe altele — pe care nu le ştia — le mai complecta şi din capul ei, care mai purta încă semnele unei apuse frumuseţi...

In cazul de faţă, îi putem acorda toată încrederea. Cele ce ne-a spus le-a aflat de la un om care a apărut în bodega ei, — într-o dimineaţă însorită — purtînd în mînă o valiză.

Cu timiditate, aproape cu frică, a întrebat-o drumeţul, despre Maria Pop, vecina care locuia vizavi de prăvălie...

Călătorului avea ce să-i spună „madam“ Barbara. Stătuse doar nopţi de-a rîndul în adăpost cu Maria şi Ilinca, şi multe, multe din faptele întîmplate, le aflase chiar de la Maria.

Dar să povestim totul de la bun început.

Mihai, Lisandru şi Andrei au fost prieteni buni.

Lucrau toţi trei ca funcţionari la fabrica „Camelia“, fabrică de ţesături...

Tot acolo, lucra şi Maria, ca ţesătoare, şi era soţia lui Mihai.

Se iubeau mult, foarte mult, şi fericirea lor era împlinită odată cu naşterea unei fetiţe pe care au numit-o Ilinca.

Toate acestea se petreceau în anul 1938. In acest an lui Mihai, i-a venit un ordin de concentrare. Ilinca era încă în leagăn...

— Nu-i nimic, o să te întorci curînd. N-ai grijă, de Maria o să vedem noi... l-au asigurat prietenii.

Mihai a plecat. La început, Maria a primit cîte o scrisoare scurtă

totuși liniștitoare. Pe urmă a venit războiul, și Maria n-a mai aflat nici-o veste, ani și ani de-a-rîndul...

Ani grei, foarte grei pentru oamenii cinstiți.

Infloritori pentru alții. Lisandru de exemplu devenise unul din oamenii cei mai bogați ai orașului.

E adevărat că circulau fel de fel de povești pe seama lui, dar ce-i păsa... își realizase visul; vroise să fie bogat, și acum era. Socotea că, cu bani se poate cumpăra totul. Lisandru trecea des pe la mansarda Mariei; îi oferea banii și dragostea lui...

Colea Răutu

Simion Negrilă

C. Lungeanu

Dar Maria nu primea. Maria ar fi avut nevoie de un prieten devotat, nu de un bărbat care s-o jignească cu ofertele sale insistente.

Poate Andrei, Andrei cel liniștit, cel cald.

Dar unde-i Andrei, pe ce drum mersese cel de-al treilea prieten, în anii aceia de grele încercări?

Intr-o zi, în 1944, după o îndelungată absență, va veni și el în mansarda Mariei. Pe fața lui, vom citi urmele unor ani grei, petrecuți la Doftana și în lagăre de concentrare.

Cît de diferite au fost căile parcurse de acești doi oameni, cît de diferite țelurile lor, și totuși, într-un singur punct, năzuințele lor se întîlnesc... Amîndoi visează un cămin fericit alături de Maria...

Anii treceau, războiul se terminase, și oamenii netezeau acum drumurile dezțelenite, dar mai cu seamă, se străduiau ca omenirea să nu mai treacă niciodată prin lagărele de exterminare ale criminalilor de război.

Și oamenii începeau să înțeleagă, că ei trebuie să gîndească și să acționeze astfel încît să-și asigure lor și copiilor lor, un viitor luminos.

În orașul în care trăiau Maria, Lisandru și Andrei, se schimbaseră multe.

Fabrica „Camelia" se numea acum fabrica „Drum Nou" și în ea, Maria era muncitoare fruntașe, iar Andrei, — după naționalizare — directorul ei.

Ce se va întîmpla însă cu Lisandru? Ce va face el cu banii, cu acțiunile lui, fiindcă trebuie să vă mai spunem că omul nostru, ajunsese odinioară unul din acționarii principali ai fabricii... Ce va deveni Nina, amanta lui?

„Madam" Barbara nu știa să răspundă la toate acestea. Fiindcă femeia nu-l cunoscuse pe bărbatul acela elegant care într-o seară s-a sinucis chiar în colț, lîngă bodega ei.

Dar cînd ne-a povestit că omul cu valiza, care i-a pus atîtea întrebări despre Maria, intrase în casa vecinei ei, și mai tîrziu ieșise pe balcon cu Ilinca în brațe, ochii ni se umpluseră de lacrimi.

Dar povestea nu se sfîrșește aci. Partea cea mai frumoasă începe abia de acum încolo... De asta sîntem siguri...

O să vedeți și voi...

Teatrul Muncitoresc C. F. R.

UN OASPE al FANTEZIEI

„Pe vremea aceea, mama îmi dăruise o păpușă mică și tare nostimă, pe care o botezasem Bi-Ba-Bo. Avea căpșorul de celuloid iar trupul îi era învelit într-un fel de halat albastru, în care îți vîrai mîna ca într-o mînușă. Degetul arătător intra în capul păpușii, iar degetul mare și cel mijlociu erau mînuțele. Cînd mișcai degetul arătător, păpușa dădea din cap; cînd le mișcai pe celelalte două, păpușa dădea din mîini cu mișcări tare hazlii și foarte firești...“

Astfel își deapănă întîiele amintiri, legate de mînuirea unei păpuși și datînd de la vîrsta de șapte ani, marele artist sovietic, S. V. Obrazțov.

Numele lui Serghei Obrazțov, este cunoscut publicului spectator din țara noastră, așa cum este cunoscut, iubit și apreciat în întreaga lume. El este legat de acele minunate realizări înfăptuite în Uniunea Sovietică, în domeniul artei teatrului de păpuși; el este legat de popularitatea nemaiîntîlnită, atinsă de acest gen de teatru în rîndurile spectatorilor sovietici; mai mult, el este legat de fundamentarea ideologică și estetică a artei teatrului de păpuși, după înaltele principii ale realismului socialist.

Scenă din romanța boemă „Să umplem paharul“.

S. V. Obrazțov, s-a născut în anul 1901, la Moscova, în casa unor intelectuali modești; încă din primii ani ai copilăriei S. Obrazțov, a învățat să iubească și să respecte arta.

„In copilăria mea — mărturisește el — arta era simțită simplu și limpede, ca o parte organică a vieții omenești“.

Anii copilăriei și ai adolescenței, Obrazțov, i-a dedicat picturii și muzicii. Cariera de actor de teatru muzical și-a început-o în preajma anilor 1919—1920. Acestor ani petrecuți pe scenă ca actor, le datorește Obrazțov, minunata sa experiență în domeniul meșteșugului actoricesc, siguranța cu care stăpînește multiplele și complexele probleme ale spectacolului pe scenă.

Abia mai tîrziu, după aproape 4 ani, marele artist sovietic a început să apară în cadrul unor spectacole de estradă însoţit de „păpuşile sale". *„Romanul meu de dragoste cu păpuşile, s-a înfiripat fără să-mi dau nici eu bine seama, aşa ca multe iubiri care încep în viaţă fără ca eroii să-şi dea seama de ele* — povesteşte S. Obrazţov. *„La început mă amuza „pălăvrăgeala" cu păpuşile, după aceea temele şi „schimbul de idei" s-au amplificat şi în cele din urmă mi-am dat seama că mă îndrăgostisem. De atunci, nu m-am mai despărţit de păpuşi".*

Atunci, în seara de 31 decembrie 1923, seară pe care marele artist sovietic, o numeşte cu duioşie *„data înregistrării căsniciei sale cu păpuşile la starea civilă"*, marele artist şi-a consacrat adevărata vocaţie. An de an, spectacolele sale cu actori neînsufleţiţi, au devenit mereu mai numeroase, mai cunoscute, mai apreciate.

Arta lui Obrazţov, o artă pătrunsă de dragoste pentru tot ceea ce este înălţător, frumos, autentic, persiflează puternic, cu armele satirei sau ale batjocurei, tot ceea ce este fals, dăunător, învechit în viaţă.

„Imi place să cred — spune artistul vorbind despre scopul artei sale — că... am contribuit şi eu într-o măsură cît de mică la zmulgerea buruienilor şi la arderea gunoaielor".

Scenă din piesa „Lampa minunată a lui Aladin" de N. Guernette.

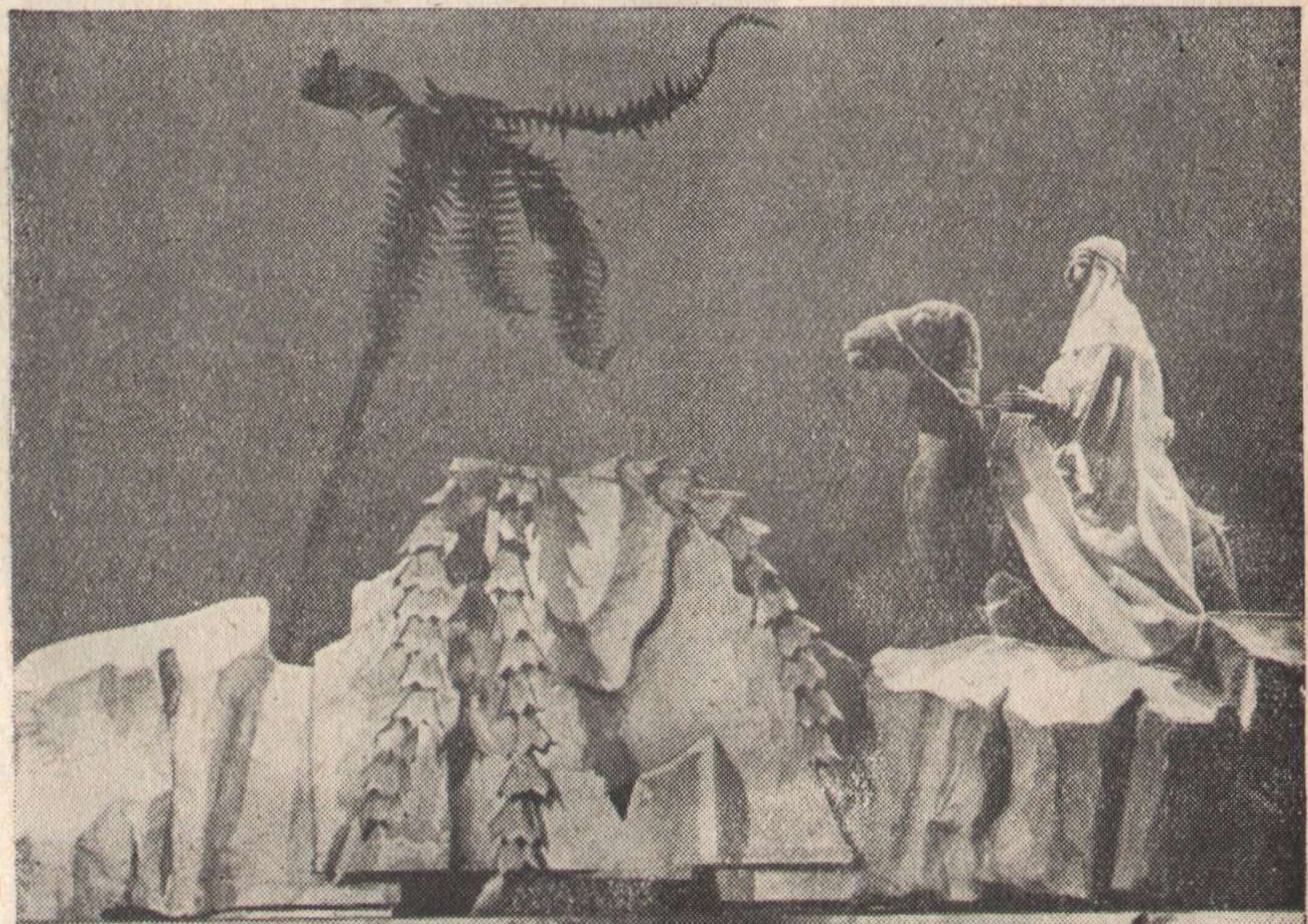

Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.

CĂLIN

Despre povestea d[ei] dintre Călin și frumoasa fată de împărat, au aflat nu numai iubitori poezie[i] Eminescu ; publicul spectacolelor de balet așteaptă de mai multă vreme și de lo[ng] ferent, întruchiparea muzicală (datorită lui Alfred Mendelsohn) și cea coregrafi[că] retist și maestru de balet : Tilde Urseanu) care în scurtă vreme va primi botez[ul] minilor rampei.

Și, pentru că pub[licul] este prin definiție curios, iar ziaristul tot prin definiție, indiscret, iată că auto[rul] libretului a consimțit pînă la urmă să ne împărtășească o parte (mică) din surp[rizele] rezervate premierei.

„Este o muzică d[e] adevărat lirism, cu elemente de feerie, amintind nu o dată de dansurile folclorice, [care] te tratate în mod complex și foarte personal. In țesătura muzicală răzbat ecour[i] colindelor și ale vechilor cîntece ale lui Anton Pann, însă totul este puternic sup[us] ului propriu al compozitorului.

Tocmai această m[u]a determinat și concepția coregrafică, care nu se întemeiază pe anumiți pași [ș]cări „tipice", ci se supune tuturor situațiilor dramatice, permițînd o largă fo[lo]a mijloacelor baletului. S-a recurs la prelucrare și stilizare chiar și în ca[zul] umelor, inspirate firește din folclor, dar simplificate și adaptate necesităților [ac]ul.

In ceeace privește [de]rul și ambianța generală, am apelat la elementele de basm : strălucirea pu[ter]a lunei și a stelelor, culoarea albăstruie a nopților, care dau tablourilor un ca[r] feeric, se armonizează, nădăjduim, cu caracterul muzicii și dansului...

De altfel bineînțel[es] erul principal pentru toți creatorii spectacolului au fost versurile eminesciene, [a] respectarea lor nu a însemnat nici un moment supunerea oarbă față de aceste[a] ățile dramatice au obligat uneori la amplificarea unei idei care la Emines[cu] reau ca simple aluzii.

Toate acestea nu [s]desigur ușor, și adeseori scenariul trebuie să sufere modifcări în contact di[rect] specificul scenei. „Dar munca continuă și — urmă zîmbind, Tilde Urseanu [ne] pare că rezultatele nu vor lipsi"...

Stînga: Gabriel Popescu (Călin).

Mijloc: Gabriel Popescu (Călin), Irinel Liciu (Ileana) și Oleg Danovski (Impăratul).

Dreapta: Irinel Liciu (Ileana).

Primul examen: Conferința de presă. Sandu Eliad vorbește despre trecutul operetei romînești. Dar, în ceea ce privește prezentul ei, acesta va fi subiectul celui de-al doilea — și principal — examen: spectacolul.

Drumul succeselor

După încheierea turneului Teatrului de Stat de Operetă în U.R.S.S.

Să reprezinți arta țării tale dincolo de hotare este întotdeauna o mare răspundere; dar atunci cînd meleagurile pe care le colinzi sînt vestite pentru marea lor tradiție muzicală și teatrală, răspunderea aceasta are în ea ceva neliniștitor... Sau cel puțin avea, în acele zile de început de martie, cînd trenul special transporta colectivul Operetei romînești spre primul oraș al turneului — Moscova. Dar neliniștea aceasta s-a spulberat din prima clipă a cunoașterii omului sovietic: el aștepta cu atîta interes și dragoste spectacolele noastre, încît nu se putea să nu te simți încrezător. Mai ales că în sala de 1.500 de locuri a teatrului Stanislavski—Nemirovici Dancenco, ultimele repetiții se desfășurau cu o vervă și precizie mai mare decît oricînd...

La Moscova au fost date 12 spectacole (cu „Lăsați-mă să cînt", „Plutașul de pe Bistrița", „Colomba" și „Vînzătorul de păsări"). La Gorki, au urmat încă 7 spectacole, iar la Odesa, o nouă serie de 6, a încheiat turneul de peste o lună de zile... Ce a prilejuit în primul rînd, în această vreme bucuria, încîntarea interpreților noștri de operetă? Faptul că publi-

cul aplauda cu căldură, bisa anumite pasaje, scotea de nenumărate ori la rampă pe interpreţii principali? Faptul că presa şi oamenii de artă s-au pronunţat elogios despre stilul de operetă romînesc? Sau bucuria simplă a cetăţeanului de pe străzi, care copleşea cu amabilităţi pe cei care aveu

Şi iată examenul principal: primul spectacol al operetei romîneşti cu „Lăsaţi-mă să cînt" de Gherase Dendrino.

Spectacolul s-a terminat. Ultimele aplauze s-au stins. N. Mihailov, ministrul culturii al U.R.S.S. a venit personal să felicite pe intrepreţi.

reușeau să îndruge în rusește „rumînskii opereta"? Poate că toate acestea la un loc...

In orice caz, Ion Dacian ar avea ce să povestească despre sutele de oameni (mai ales tineri) care îi solicitau autografe, îl recunoșteau pe străzi și îi trimiteau la hotel emoționante daruri anonime.

Virginica Romanovski, ar putea povesti, la rîndul ei, despre ropotele de aplauze care marcau simpla ei apariție în scenă, — deși publicul nu înțelegea limba.

Puica Alexandrescu și Sili Popescu, au ce să-și amintească, fără îndoială, despre necunoscuta masă de admiratori din sălile de spectacol.

Și desigur că nici Nae Roman nu va uita prea ușor simpatia caldă, înțelegerea promptă a humorului adus de la trei mii de kilometri depărtare.

In primele zile ale turneului, colectivul înfrunta temperatura de minus 20 de grade; în ultimele zile, șalupele deschise îi plimbau prin largul însorit al Mării Negre...

S-a schimbat clima, s-au schimbat locurile și oamenii, dar la Moscova, Gorki și Odesa a fost de fapt același om care a ascultat cu emoție și a aplaudat cu însuflețire —omul sovietic.

...Și a fost aceiași artă care s-a îmbogățit cu o nouă biruință — arta românească.

IONEL HRISTEA

Și iată prilejul unei binevenite destinderi: Moscova și-a oferit, darnică frumusețile, artiștilor romîni.

Maestrul Constantin Silvestri va apărea la pupitrul Filarmonicii, în cadrul concertelor din 28—29 aprilie. Concertele vor cuprinde Missa Solemnis de Beethoven, soliști fiind: Emilia Petrescu, Elena Cernei, A. Alexandrescu și Alex. Voinescu.

★

Violoncelistul Radu Aldulescu — acompaniat la pian de Dogobert Bucholtz — va da la 24 aprilie — un recital, în sala Ateneului R.P.R.

In program: Frescobaldi — Cassado, Toccata; Bach — Sarabandă, Bourreé I, Bourrée II, Gigă (din suita pentru violoncel); Beethoven — Sonata I în fa major; Delius — Sonata; F. Poulenc — Siciliană; C. Dumitrescu — Serenadă romînă; Rogellio Huguet I. Y. Tagell — Suita spaniolă nr. 21; Debussy — Sonata.

Cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la nașterea marelui compozitor Dmitri Șostakovici, va avea loc la 20-21 aprilie — un Festival Șostakovici, în cadrul căruia Alexandr Gauk (Moscova) va dirija orchestra simfonică a Filarmonicii. Programul va cuprinde: Uvertura festivă, Concertul pentru vioară și orchestră — solist Mihail Vaiman (Moscova) și Simfonia a X-a.

★

In cadrul concertelor „Studio", la 16 aprilie va avea loc recitalul pianistului Cristea Zalea și al baritonului Honoriu Zaharescu.

Tot la „Studio", violoncelista Florența Goilav, soprana Emma Török și pianista Suzana Carusso, vor oferi — la 23 aprilie — un concert Haydn.

★

La 17 aprilie va avea loc la sala „Dalles", recitalul violonistului Lucian Savin acompaniat de pianistul Iosef Prunner. In program figurează Sonata Kreutzer de Beethoven, o suită de Mihail Jora etc.

★

De asemenea, la 28 aprilie, în cadrul unui concert de muzică de cameră, se va executa un trio de Glinka, urmat de recitalul tov. Agnes Popa — care va executa liduri ale unor compozitori clasici ruși și romîni.

Programul se va încheia cu un cvintet de Beethoven pentru pian și suflători interpretat de studenți ai Conservatorului „Ciprian Porumbescu".

★

Tot la sala „Dalles", la 26 aprilie, Octav Enigărescu și Geta Marinide vor oferi un recital de liduri. La pian Radu Drăgan.

„Pasărea furtunii"

Impresionanta povestire a vieţii pline de primejdii pe care o trăiesc pescarii Mării Negre, încercaţii „lupi de mare" de felul lui Adam Jora sau Manuilă, a format nu numai conţinutul unei minunate nuvele scrisă de romancierul Petru Dumitriu, ci şi subiectul unui film patetic şi pitoresc, plin de dramatice peripeţii şi de întîmplări captivante, pe care Studioul Cinematografic „Bucureşti" l-a realizat în regia lui Dinu Negreanu.

Vreţi să-i cunoaşteţi pe interpreţi? Să vi-i spunem: Mircea Albulescu, Margareta Pogonat, Nucu Păunescu, Forry Etterlé, Aurel Munteanu, Marcel Anghelescu, Costache Antoniu, Ştefan Ciobotăraşu N. N. Matei şi Eliza Petrăchescu.

Pentru „Pasărea furtunii" cîteva melodii inspirate au fost creeate de compozitorul Edgar Cosma. Splendide imagini maritime au fost realizate de operatorul Andrei Feher.

YVES MONTAND

Spectatorii Capitalei, nu vor uita uşor minunatele melodii pe care Yves Montand — considerat pe bună dreptate unul din cei mai populari cîntăreţi ai lumii — le-a cîntat pentru ei în zilele şi în nopţile cînd a fost oaspetele ţării noastre.

Dar, pentru a rămîne printre noi, „în sunet şi imagine" şi pentru a fermeca şi pe cei care nu au avut prilejul să-l asculte, Studioul Cinematografic „Al. Sahia", a realizat un film documentar în care „Yves" cîntă...

Regizorii filmului sînt Tereza Assan şi M. Brătescu. Interpretul principal?... cîntăreţul „marilor bulevarde"...

Cu faţa spre public

O viaţă de actor. O viaţă, adeseori grea, zbuciumată, din care nu lipsesc decepţiile, o viaţă de om muncitor, împătimit după această minunată, mereu nouă şi proaspătă „meserie".

Frămîntări, emoţii, căutări, bucuriile succesului, dragostea constantă a sutelor şi miilor de spectatori, mereu alte roluri, mereu alte strădanii, mereu alte victorii în mersul greu către culmile maturităţii artistice... Aceasta este tema filmului pe care îl interpretează cu o emoţie autentică bătrînul actor clujean Ştefan Braborescu, alături de mai tinerii săi camarazi, Titus Lapteş, N. N. Matei, Emanoil Petruţ, Alexandra Pascu-Ianu, Mircea Başta etc.

Inima cîntă

...este titlul unei noi producții a studiourilor cinematografice din R.S.S. Armenească, dar și titlul unei melodii de neuitat pe care Karen — un tînăr cîntăreț, eroul filmului — o cîntă iubitei lui, frumoasa Sona.

„Inima cîntă", este povestea vieții zbuciumate a celor doi eroi care s-au cunoscut de copii, și au năzuit neîntrerupt — trecînd peste suferințe, peste grele încercări — spre unirea inimilor lor tinere și curate.

In calea fericirii lui Karen și a Sonei s-au ridicat nenumărate piedici: oameni răi și egoiști, meschine interese băneşti, sentimente de ură și gelozie, desgustătoare porniri de răzbunare. Impotriva tuturor acestor piedici cei doi îndrăgostiți isbutesc să-și apere dragostea făcînd-o să triumfe, într-un minunat cadru care împlinește parcă frumusețea eroilor și a iubiri lor.

Filmul tehnicolor „Inima cîntă" înfățișează spectatorilor, pitorești peisaje ale Armeniei Sovietice, acțiunea desfășurîndu-se cînd la marginea mării, cînd în Erevan, frumoasa capitală a țării, de la poalele muntelui Ararat, cu creștetul mereu înzăpezit.

CALENDAR

La **11 aprilie 1858,** s-a născut **la** Bucureşti, în mahalaua Delea-Nouă, scriitorul **Barbu Ştefănescu-Delavrancea.**

Urmează la şcoala primară din cartierul unde s-a născut, şi apoi la şcoala „domnească". Incepînd din anul 1870, învaţă la „Sf. Sava", ca mai tîrziu să studieze dreptul la Bucureşti şi la Paris.

Revenind din Franţa, el frecventează cercurile muncitoreşti, ţine conferinţe şi colaborează la ziarul „Drepturile omului".

In 1887, scoate revista „Lupta literară", iar mai tîrziu scrie la „Literatură şi Ştiinţă", condusă de C. Dobrogeanu-Gherea.

In aceeaşi epocă, se îndeletniceşte cu ziaristica, advocatura, literatura şi politica.

Cele trei piese ale dramaturgului Delavrancea, închinate istoriei Moldovei, sînt: „Apus de soare", „Viforul" şi „Luceafărul".

Autorul trilogiei, dramatizării nuvelelor sale „Irinel" şi „Hagi Tudose", precum şi tragi-comediei nejucate: „A doua conştiinţă", încetează din viaţă la Iaşi, în noaptea de 29 aprilie 1918.

★

La 3 aprilie 1897 *a murit la Viena, marele compozitor* Johannes Brahms.

S-a născut în anul 1835 la Hamburg. Fiu al unui contrabasist din Hamburg, Brahms capătă de la tatăl său primele îndrumări muzicale, debutînd la 14 ani ca pianist şi compozitor. Talentul său a fost din timp recunoscut de Schumann, care, printr-un articol entuziast publicat într-o revistă de specialitate, atrase atenţia publicului asupra tînărului artist. In 1878, Brahms se stabileşte la Viena, unde a trăit pînă la sfîrşitul vieţii. In ciuda tendinţelor epocii sale, de a căuta originalitatea cu orice preţ, Brahms rămîne credincios tradiţiilor muzicii clasice a marilor săi înaintaşi Bach, Mozart, Haydn, Beethoven, pe care-i numea „maeştri săi". Caracteristica muzicii sale, în care elementului melodic îi revine un rol de seamă, este profunzimea şi bogăţia conţinutului tematic exprimat. Utilizînd adeseori în operele sale elemente inspirate din muzica populară germană şi maghiară, Brahms dovedeşte mare înţelegere pentru frumuseţile artei muzicale populare. El a compus lucrări de toate genurile muzicale, afară de operă şi poem simfonic. Printre lucrările sale de seamă se numără: 4 simfonii, 2 concerte pentru pian şi orchestră, un concert pentru vioară şi orchestră, două uverturi, două serenade, „variaţiuni" pe teme de Haendel, Haydn, Beethoven, Schumann şi Paganini; peste 200 de lieduri, muzică de cameră şi numeroase piese intrumentale, sonate, dansuri etc.

„Focurile din Satura“ se numeşte filmul pe care regizorul sovietic Jurii Raizman îl va realiza în cursul anului acesta. Scenariul acestei producţii — care aduce pe ecran istoricele victorii ale planurilor leniniste cu privire la electrificarea Uniunii Sovietice — a fost realizat de către scriitorul Eugen Gavrilovici.

Informaţii

Dramaturgul Victor Rozov, autorul pieselor „Intr-un ceas bun“ şi „Prietenii ei“ jucate pe două din scenele teatrelor noastre a scris scenariul unui film „Pentru viaţa ta“, consacrat eforturilor creatoare, bucuriilor şi izbînzilor tinerilor intelectuali sovietici. Filmul va fi realizat în regia cineastului Mihail Kalatozov.

★

Anunţăm cititorilor noştri cîteva noi coproducţii care se vor realiza de-a lungul anului 1957. O coproducţie sovieto-coreeană: „Zori deasupra Orientului“, o coproducţie sovieto-finlandeză, care va folosi motive din poemul epic „Kalevala“ şi o coproducţie sovieto-franceză, care va evoca prietenia combatanţilor sovietici şi a aviatorilor francezi din escadrila „Normandie-Niemen“, lupta lor comună împotriva fascismului de-a lungul celui de al doilea război mondial.

★

Numeroşi scenarişti, regizori, operatori şi interpreţi tineri, proaspeţi absolvenţi ai Institutelor de cinematografie, au înscris recent, remarcabile realizări ale filmului sovietic. Printre aceştia, trebuie în primul rînd menţionat regizorul Grigore Juhrai, realizatorul filmului sovietic „Al 41-lea“, film care este considerat printre capodoperele cinematografiei contemporane. „Noaptea de revelion“ un film muzical plin de veselie şi antren, a fost realizat de un regizor debutant: Eldar Riazanov cu concursul unei foarte tinere şi talentate actriţe — Ludmila Gurcenko — care joacă rolul principal. In fine, producţia „Primăvara în strada Zaretnaia“ — un film primit cu entuziasm de spectatori — este cea dintîi realizare a regizorilor Mironov şi Kutiev.

★

In luna mai, cunoscutul actor francez Gérard Philipe va interpreta rolul principal, într-un nou film „Pot-Bouille“ după romanul lui Emile Zola. Filmul va fi realizat de regizorul Julien Duvivier, în studiourile franceze de la Billancourt.

★

Robert Lamoureux şi Annie Girardot vor fi interpreţii noului film regizat de Marc Allegret: „Este în joc dragostea“, scenarizare după cartea romancierului francez Fernand Vanderem.

Poșta redacției

Lucian Georgescu, Galanul Mic Hunedoara. Aurelia Sorescu, tînăra și talentata actriță de la Teatrul Tineretului a jucat în filmele „Mitrea Cocor", „Ilie face sport", „Alarmă în munți" și „Nufărul Roșu". Spectatorii au mai aplaudat-o în piesele de teatru „Mult zgomot pentru nimic", de W. Shakespeare, „Bunbury" de Oscar Wilde, „Ani de pribegie" de Al. Arbuzov și „Un flăcău din orașul nostru" de C. Simonov.

★

Mihaela Marinescu-București. Cîntăreței Cornelia Gavrilescu, îi puteți scrie pe adresa Teatrului de Operă și Balet al R.P.R., București, Bd. 6 Martie Nr. 70.

★

Florica Dragomir-Tîrgoviște. Am publicat de nenumărate ori fotografii din spectacolul „Intrigă și iubire" de Fr. Schiller. Vom mai publica atunci cînd se va ivi prilejul.

★

Un grup de studenți anul IV Facultatea de Agronomie Timișoara. Sîntem bucuroși și vă mulțumim pentru aprecierile Dvs. elogioase. Noi socotim însă că nu le meritățm pe toate și că în activitatea noastră „mai este loc" încă pentru numeroase realizări. Da, majoritatea filmelor anunțate în paginile publicației noastre, vor rula pe ecranele cinematografelor din țară. Mai scrieți-ne

★

Ion Godovanu Craiova-Mofleni. Cu părere de rău trebuie să vă comunicăm că „Scena și Ecranul" neocupîndu-se decît de manifestările artistice din Capitală, nu putem primi colaborarea Dvs.

★

Colectivul Teatrului de Stat-Reșița. Vă mulțumim călduros pentru invitația la premiera piesei „Nota zero la purtare". Vă dorim noi și însemnate succese în desfășurarea activității Dvs. viitoare.

★

Tudor Badin, Comuna Bujor Brezoi. Foarte interesant articolul Dvs. Din păcate nu-l putem publica, ținînd seama de specificul nostru. Incercați la alte publicațiuni.

Cititorii sînt anunțați pe această cale, că pentru obținerea numerelor vechi ale publicației noastre, se pot adresa direct administrației.

Desene de MATTY

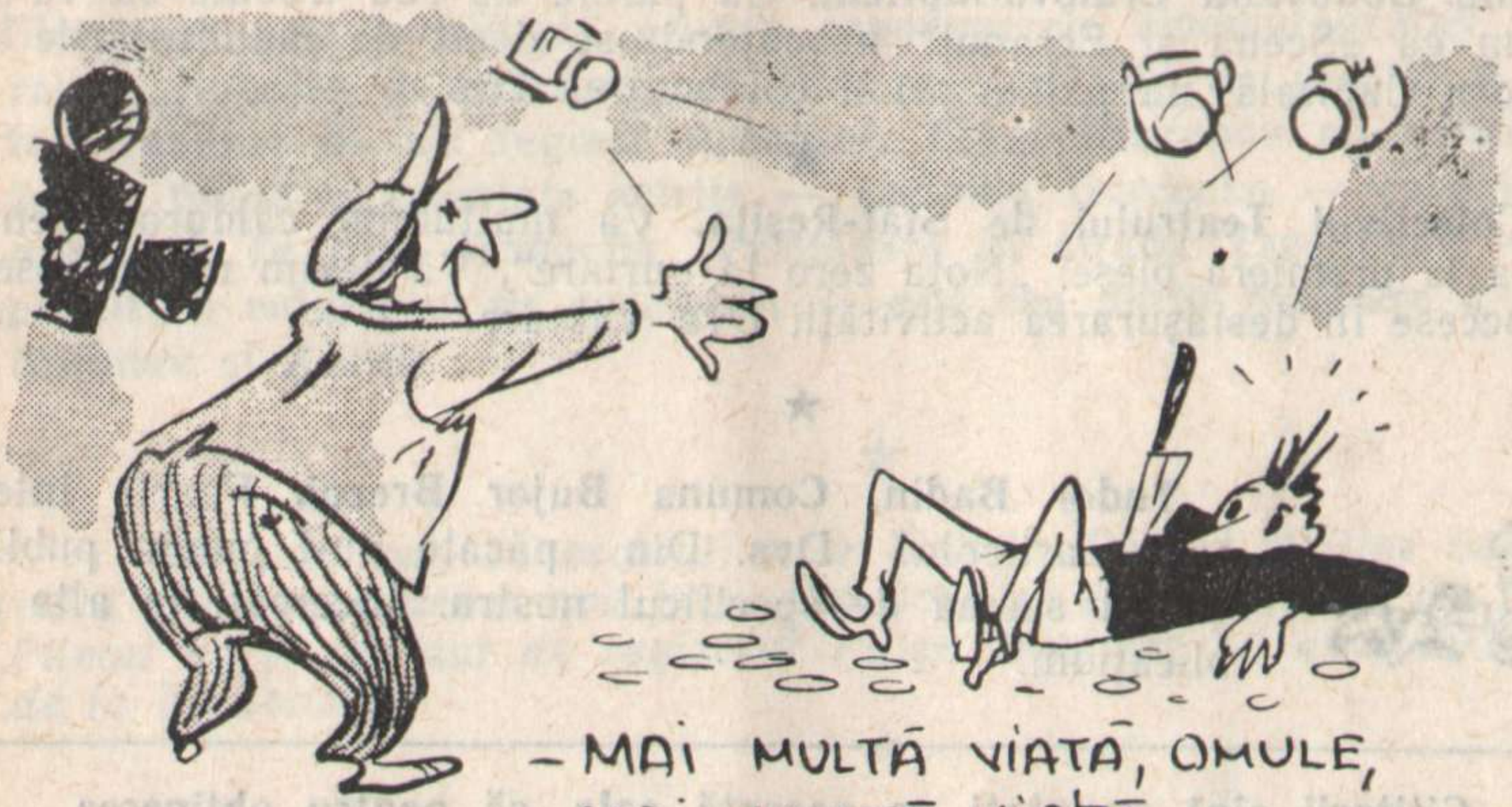

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

FILME

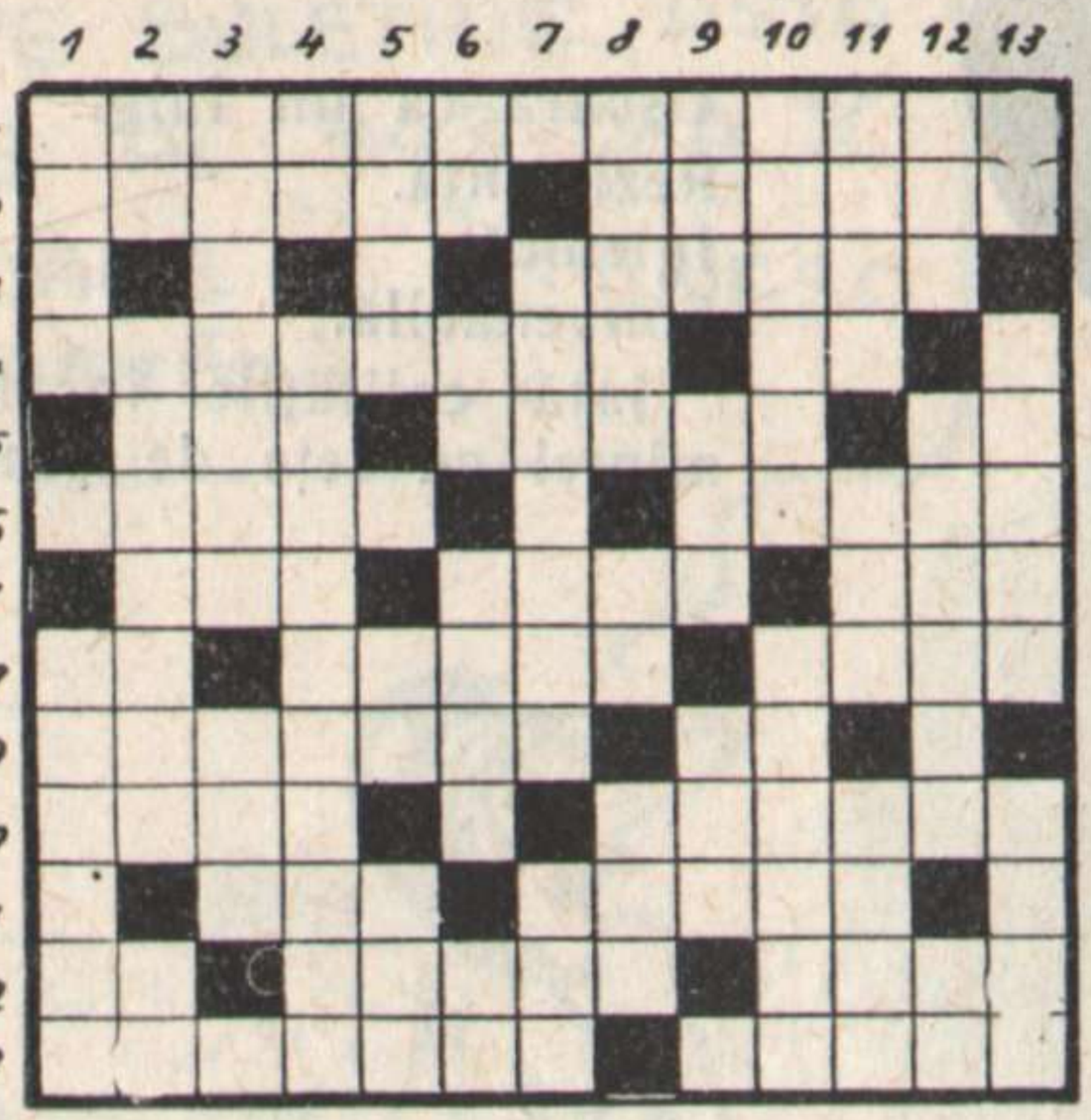

VERTICAL: Prim regizor al filmului „Moara cu noroc“ — ...și interpretul lui Lică Sămădăul din același film 2) Negație — Le face pilotul Maresz — Pronume reflexiv 3) Sat african din filmul „Dacă toți tinerii din lume“ — Diminutiv feminin 4) Rele — „....nemuritoare“ 5) Suflă ușor (vîntul) — Vocală dublă — Bărbierit 6) Literă japoneză — Nota cititorului — Za — Liniște! 7) Joacă un „rol“ în acțiunea filmului „Pasărea furtunii“ — Nu mișcă 8) Staruri de cinema — Articol — Rîde în parte 9) „...și dulgher“ — Ana la plural — „... ami“ 10) Ridica — Personaje din „Drumuri și destine“ 11“ „Am fost mai...“ producție jugoslavă — Nemea! — Pus în circulație 12) Pronume — Autorul romanului după care s-a realizat filmul „Misterul celor două oceane“ — Nota redacției 13) Cămașă — Pronumele artistei de la 13 orizontal — Operă de Verdi.

ORIZONTAL 1) Film italian de Mauro Bolognini 2) Interpretă din filmul „Indrăgostiții“ — Autorul filmului „Ora H“ 3) In rolul principal din filmul „Accidentul“ (fem.) 4) Film indian — Pronume 5) Personaj din filmul „Moara cu noroc“ — Făcut — Diftong 6) „Pui de...“ film chinez — Personaj din filmul „Indrăgostiții“ 7) ...Machado, din filmul „Mi-e sete“ — „Dacă toți tinerii din...“, film francez — Țărm 8) Măsură și literă japoneză — ...Bulcă, interpreta Anei din „Moara cu noroc“ — Film sovietic după romanul cu același nume de Maxim Gorki 9) Stat din S.U.A. — Beryliu 10) Porto... — Interpreta principală din filmul bulgar „Coasta lui Adam“ 11) Rîu în Elveția, Africa și Germania — Forțăm 12) In schelet — „Dreptul de a te....“ — „...vine furtuna“, 13) „Mama, tata.. și eu“ — Interpreta din filmul „Uraganul“.

Uşoară ca un fulg.
Rezistentă.
Igienică
Convenabilă.

Iată calităţile încălţămintei cu feţe de pînză.

Ascultaţi sfatul meu:
Purtaţi numai lenjerie din mătase tricotată, este uşoară, rezistentă şi convenabilă.

De vînzare la toate magazinele cu articole de galanterie.

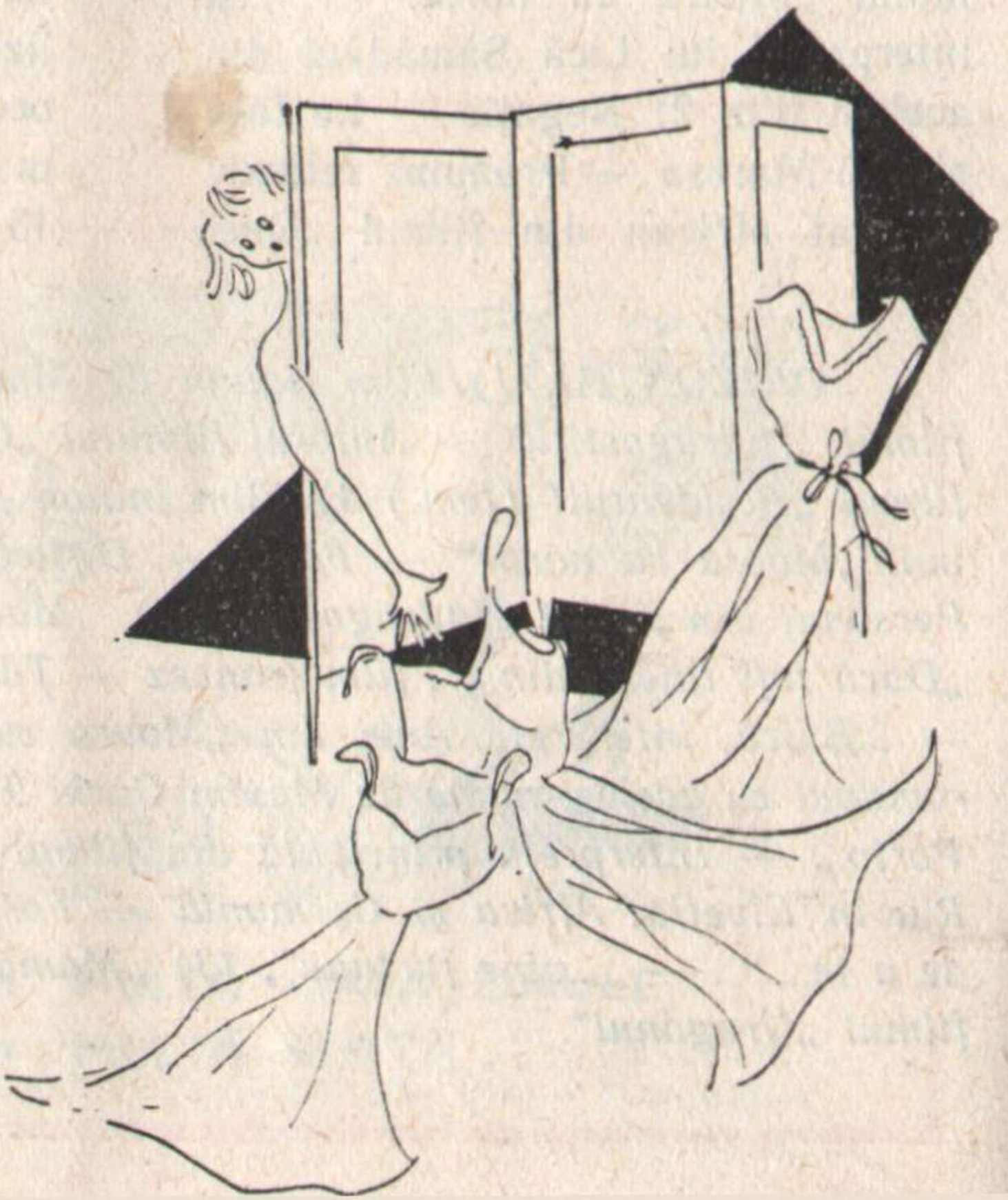

FORMIDABIL ! CU ALEA DE LE AM PE BULETINE, ĂSTA E AL 343-LEA X CARE ÎL ÎNTÎLNESC ASTĂZI ...

Pronosport

TEATRE

Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R., *Bd. 6 Martie nr. 70—72, telefon 3.83.95, int. 8;* Teatrul Naţional I. L. Caragiale — *Sala Comedia, Pasajul Comedia, telefon 4,71.71;* Teatrul Naţional I. L. Caragiale — *Sala Studio, Piaţa Amzei, telefon 5,15.53;* Teatrul Municipal *Sala „Matei Millo" Schitu Măgureanu nr. 1. tel. 4.60.60;* Studio Teatrul Municipal *Sala „Filimon Sîrbu", str. Grădina Icoanei, telefon 1.74.50.* Teatrul Municipal *Sala „I. Creangă" str. Al. Popov 23;* Teatrul Tineretului *Str. N. Bălcescu nr. 2, tel. 6.04.77;* Teatrul Armatei, *Bd. Magheru nr. 20, tel. 2.90.05;* Teatrul Armatei, *Cal. 13 Septembrie nr. 6 tel. 4,19.05;* Teatrul Muncitoresc C.F.R. *Şos. Giuleşti nr. 8 telefon 6.04.82;* Studioul Actorului de Film *„C. Nottara", Sala Libertatea, Str. Dobrogeanu Gherea nr. 2, telefon 5.07.44;* Teatrul Evreiesc de Stat, *str. Iuliu Barasch nr. 15, telefon 9.36.71;* Teatrul de Stat de Operetă, *Splaiul Independenţei nr. 1, telefon 3.96.48;* Ansamblul de Estradă, *Sala Calea Victoriei nr 174, telefon 4.56.61;* Sala Savoy, *Calea Victoriei nr. 33; Filarmonica de Stat* „George Enescu", *Ateneul R.P.R., telefon 6.00.60;* Studioul Filarmonicii, *Ateneul R.P.R.;* Sala Dalles, *Bd. N. Bălcescu nr. 18;* Teatrul Ţăndărică, *Academiei nr. 18-20;* Sala Orfeu, *telefon 3,25.19; Pasajul Comedia.*

CINEMATOGRAFE

PATRIA, Bd. Magheru 12—14, telefon 2.22.25; MAGHERU, Bd. Magheru 29, telefon 3.92.72; REPUBLICA, Bd. Magheru 2, telefon 1.03.72; FILIMON SIRBU, Str. Al. Sahia 76, telefon 2.74.50; V. ALECSANDRI, str. E. Grigorescu 24, telefon 1.81.12; BUCUREŞTI, Bd. 6 Martie nr. 4, telefon 5.61.54; I. C. FRIMU, Bd. 6 Martie nr. 16, telefon 6.29.17 INFRĂŢIREA INTRE POPOARE, Bd. Bucureştii Noi nr. 86, telefon 7.31.64; MAXIM GORKI, Cal. Victoriei 48, telefon 6.24.48; TIMPURI NOI Bd. 6 Martie nr. 18, telefon 5.61.10; ELENA PAVEL, Bd. 6 Martie nr. 14, telefon 5.63.84; LUMINA, Bd. 6 Martie nr. 12, telefon 6.23.35; CENTRAL, Bd. 6 Martie nr. 2, telefon 4.12.24; VICTORIA, Bd. 6 Martie nr. 7, telefon 6.28.79; TINERETULUI, 13 Decembrie 5—7, telefon 3.49.44; AL. POPOV, Calea Griviţei nr. 137, telefon 6.26.10; 8 MARTIE, Str. Buzeşti nr. 9—11, telefon 5.62.79; GRIVIŢA, Piaţa Ilie Pintilie nr. 2, telefon 6.25.39; VASILE ROAITA, Bd. 1 Mai nr. 57, telefon 7.05.47; CULTURAL Calea Griviţei nr. 196, telefon 7.08.58; UNIREA, Bd. 1 Mai nr. 148, telefon 7.10.21; C. DAVID, Crîngaşi nr. 42, telefon 4.22.28; AL. SAHIA, Calea Văcăreşti nr. 21, telefon 9.49.46; FLACĂRA, Dudeşti nr. 22; T. VLADIMIRESCU, Calea Dudeşti nr. 97, telefon 9.39.82; ARTA, Cal. Călăraşi nr. 153, telefon 9.31.86; MUNCA, Şos. Mihai Bravu nr. 221, telefon 9.50.97; CARPAŢI, Cal. Dudeşti nr. 169; MIORIŢA, Cal. Moşilor nr. 221, telefon 1.07.49; 23 AUGUST, Bd. Dimitrov nr. 118, telefon 2.32.77; DONCA SIMO, Str. Avrig nr. 1, telefon 1.07.60; GH COŞBUC, Cal. Rahovei nr. 118, telefon 4.89.88; ILIE PINTILIE, Şos. Colentina nr. 84, telefon 2.88.50; POPULAR, Str. Mătăsari nr. 31, telefon 9.37.43; M. EMINESCU, Str. M. Eminescu nr. 127, telefon 1.48.36; 1 MAI, Ştefan cel Mare nr. 34, telefon 1.30.36; VOLGA, Ilie Pintilie nr. 61, telefon 1.91.26; 8 MAI, Str. Lizeanu nr. 21, telefon 2.06.88; LIBERTAŢII, Str. 11 Iunie nr. 75, telefon 5.07.37; N. BALCESCU, Cal. Rahovei nr. 151, telefon 4.57.90; OLGA BANCIC, Cal. 13 Septembrie nr. 196, telefon 6.15.14; AUREL VLAICU, Şos. Cotroceni nr. 9, telefon 6.13.04.

Redacţia şi Administraţia: Str. Elie Radu, 5 — Tel. 3.97.81
EDITURA DE STAT PENTRU IMPRIMATE ŞI PUBLICAŢII

I. P. 2, c. 878

BIBLIOTECA

La Teatrul Municipal

OMUL CARE MUCE PLOAIE

Piesă în 3 acte de Richard Nash.

Scenă din actul I: Ştefan Ciobotăraşu (H. C. Curry), Clody Bertola (Lizzie), Fory Etterlé (Starbuck), Dinu Dumitrescu (Noah Curry) şi Petrică Vasilescu (Jim Curry).

COPERTA IV: SERGHEI OBRAZŢOV.

Nr. 7 APRILIE 1957 LEI 2